

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

06 noiembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Elena Covalenco

Judecători

Liliana Catan

Iurie Diaconu

Ion Guzun

Iurie Bejenaru

judecând în ședință fără participarea părților recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Valeriu Dubăsari, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 16 mai 2018, în cauza penală în privința lui

Bortă Natalia xxxx,

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță: 09.01.2017-07.07.2017;

instanța de apel: 31.07.2017-16.05.2018;

instanța de recurs: 31.07.2018-06.11.2018.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Drochia, sediul Rîșcani din 07 iulie 2017, Bortă Natalia a fost achitată de sub învinuirea adusă în baza art. 320 alin. (1) Cod penal, din motiv că fapta inculpatei nu întrunește elementele infracțiunii.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a reținut că, Bortă Natalia este învinuită că, fiind sancționată prin decizia Judecătoriei Rîșcani din 12 iulie 2016 pentru săvârșirea contravenției prevăzute de art.318 alin.(1) Cod contravențional, neexecutarea intenționată a hotărârii instanței de judecată, la amendă în mărime de 50 unități convenționale, intenționat nu a executat hotărârea Judecătoriei Rîșcani din 06 septembrie 2012, prin care este obligată să achite în beneficiul AEÎ „Prut Varatic” datoria în sumă de 132000 lei și cheltuielile de judecată în mărime de 3960 lei.

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Bortă Natalia să fie recunoscută vinovată de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.320 alin.(1) Cod penal și să-i fie aplicată o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani, iar conform art. 90 Cod penal de a dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de 2 (doi) ani.

În motivarea apelului a invocat că:

- instanța a pus la baza concluziei probele acușării, inversate însă, cu toate că procurorul a prezentat probe suficiente, concludente și utile, ce incontestabil demonstrează vina inculpatei;

- în cazul dat s-a constatat că executorul judecătoresc a întreprins toate acțiunile și măsurile corespunzătoare în vederea executării titlului executoriu, fiind anexate și somațiile expediate în adresa inculpatei, acțiunile respective nefiind nici formale și nici superficiale, după cum a invocat instanța de fond;

- instanța nu a ținut cont că inculpata fiind sancționată în baza art.318 alin.(1) Cod Contravențional, a continuat să nu execute hotărârea Judecătorei Rîșcani din 06.09.2012, iar simpla afirmație că dorește să execute, dar nu poate, rămâne a fi doar o afirmație, care nu putea fi luată în considerație de către instanța la pronunțarea sentinței de achitare;

- instanța creează un precedent periculos, neținând cont de expunerea Curții Constituționale a Republicii Moldova în pct. 84 din Hotărârea nr. 13 din 11.06.2013 privind excepția de neconstituționalitate a unor prevederi ale art. 320 din Codul penal al Republicii Moldova (sesizarea nr. Ig/2013). Astfel, conform acesteia, o abordare contrară într-o astfel de situație, adică, în prezența unei obligații legale permanente puse în sarcina unei persoane, ar însemna să se ajungă la concluzia eronată, precum că o sancționare contravențională pentru neexecutarea obligației respective îl eliberează pe acesta definitiv și necondiționat de respectiva obligație, ferindu-l de orice risc de urmărire penală pe viitor și respectiv, instanța de judecată, considerând că acțiunile inculpatei nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.320 alin. (1) Cod penal, creează o premisă altor debitori de a se eschiva într-un asemenea mod de la onorarea obligațiilor sale contractuale;

- argumentele aduse în susținerea ipotezei despre nevinovăția inculpatei nu au nici o valoare și contravin elementelor de fapt dobândite în modul stabilit de lege în cadrul urmăririi penale, care direct servesc la constatarea existenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției acestuia, examinate în cadrul ședinței de judecată;

- faptul că Bortă Natalia intenționat nu execută hotărârea instanței de judecată din 06.09.2012, inclusiv și începând cu 12.07.2016, este demonstrată prin faptul că, în termen de mai mult de 4 ani ea nu a achitat nici un leu din suma încasată de instanța de judecată, iar neexecutarea hotărârii Judecătorei Rîșcani din 06.09.2012, neachitarea amenzii stabilite prin decizia Judecătorei Rîșcani din 12.07.2016 și neînceperea executării lor de către Bortă Natalia, manifestă lipsă de respect față de instanța de judecată și indiferență totală privind îndeplinirea obligațiilor sale stabilite de legislația în vigoare.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 16 mai 2018, a fost respins apelul declarat, ca nefondat, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. Colegiul penal judecând cauza penală a constatat că, instanța de fond a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor prezentate și administrate o apreciere legală din punct de vedere al coroborării lor.

Nici în instanța de apel acuzarea, deși a prezentat spre audiere martori, precum și în urma cercetării suplimentare a probelor și efectuării analizei probelor prezentate, nu s-a confirmat vinovăția inculpatei Bortă Natalia în comiterea infracțiunii prevăzute de art.320 alin.(1) Cod penal.

S-a constatat că, conform hotărârii Judecătoria Rîșcani din 21.02.2011 și hotărârii suplimentare din 31.07.2013, s-a dispus încasarea de la Bortă Natalia în beneficiul AEÎ „Prut Varatic” suma împrumutului acordat în mărime de 132000 lei și cheltuielile de judecată, ce constă din plata taxei de stat în mărime de 3960 lei, fapt confirmat prin titlul executoriu emis de Judecătoria Rîșcani, intrat în vigoare la 06.09.2012 (f.d.10), ulterior, la 12.02.2013 a fost intentată procedura de executare nr.151-12/13.

Conform informației la Oficiul Cadastral Teritorial Edineț din 10.03.2013, Nataliei Bortă îi aparține cu drept de proprietate teren cu numere cadastrale 4125000.062, 4125102.375; 4125106.579, 4125111.156, construcții cu numere cadastrale 4125000.062.01, 4125000.062.02, 4125000.062.03; 4125000.062.04, 4125000.062.05; încăperi cu numere cadastrale 4125204.079.01.001; 4125204.079.01.002 care toate se află în comuna Cuconeștii Noi, raionul Edineț (f.d.5 dosarul 4-419/2014), dar la moment toate aceste bunuri imobile au fost vândute la licitații pentru a stinge datoriile altor creditori care se află în procedura de executare (f.d.8 dosarul nr.4-178/16).

Potrivit deciziei Judecătoria Rîșcani din 12.07.2016, Bortă Natalia a fost recunoscută vinovată de comiterea contravenției prevăzute de art.318 alin.(1) Cod Contravențional și sancționată cu amendă în mărime de 50 unități contravenționale. După aplicarea sancțiunii contravenționale executorul judecătoresc nu a întreprins măsuri de executare forțată a hotărârii judecătorești, or, după aplicarea primei sancțiuni, autoritățile urmau să consemneze un termen nou pentru executarea obligației, astfel încât, la expirarea acestuia termen, persoana poate fi trasă din nou la răspundere.

În speță, s-a constatat, că nu a fost consemnat un nou termen pentru executarea hotărârii judecătorești, nu a fost întreprinsă nici o măsură în sensul executării în continuare a documentului executoriu.

Mai mult, Colegiul reține că în fapta infracțională incriminată, prin ordonanța de învinuire și prin rechizitoriu, nu se indică perioada concretă de neexecutare a hotărârii judecătorești, diferită de împrejurările constatate în cadrul procesului contravențional, finalizată prin adoptarea deciziei de sancționare a inculpatei Bortă Natalia cu amendă, pe care ultima a achitat-o.

Potrivit jurisprudenței relevante naționale, prima sancționare conform prevederilor art. 318 Cod contravențional și a doua conform prevederilor art. 320 Cod penal se referă la perioade distincte, între care nu există suprapunere.

Deoarece debitorul s-a obstinat să nu execute hotărârea judecătorească devenită executorie după prima sa sancționare contravențională, cea de-a doua sancționare penală se întemeiază pe refuzul său repetat, însă totuși distinct, de a se conforma legii. Sancționarea

repetată pentru neexecutarea unei obligații legale nu este incompatibilă cu principiul *non bis in idem*, dacă se face distincție între cele două perioade de referință, prin specificarea clară a limitelor temporale respective.

Din aceste considerente, după aplicarea primei sancțiuni, autoritățile urmează să consemneze un nou termen pentru executarea obligației, astfel încât, la expirarea acestui nou termen, persoana să poată fi din nou trasă la răspundere.

După aplicarea primei sancțiuni din 12.07.2016 în baza art.318 alin.(1) Cod contravențional, în privința Nataliei Bortă nu a fost consemnat un nou termen pentru executarea obligației, astfel încât, la expirarea acestui nou termen, ultima să poată fi din nou trasă la răspundere. La 02.11.2016, de către executorul judecătoresc Gurițanu Viorica a fost înaintat un demers privind tragerea la răspundere penală în baza art.320 Cod penal și prin ordonanța din 05.12.2016 s-a dispus începerea urmăririi penale.

În asemenea circumstanțe, sancționarea repetată, deja penală, a inculpatei Bortă Natalia s-a produs pentru aceeași infracțiune, faptă continuă și cade sub incidența principiului *non bis in idem* – dreptul de a nu fi urmărit de organele de urmărire penală, judecat sau pedepsit de instanța judecătorească de mai multe ori pentru aceeași faptă, generând temeiul achitării lui pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

Colegiul a relatat, că instanța de fond just a concluzionat, că fapta inculpatei Bortă Natalia nu întrunește elementele infracțiunii privind neexecutarea intenționată a hotărârii instanței de judecată, dacă aceasta a fost comisă după aplicarea sancțiunii contravenționale, dat fiind că s-a constatat cu certitudine și faptul că Bortă Natalia nu intenționat nu execută hotărârea instanței de judecată, a început să restituie datoria avută, însă din motive care nu depind de voința ei nu poate achita integral suma datorată, dar dorește și întreprinde măsuri în vederea stingerii integrale a datoriei.

Pedepsirea oricărei persoane pentru o faptă penală se poate realiza doar în baza unor informații certe și veridice despre vinovăția ei, neadmițându-se presupunerile sau probele afectate de incertitudine. Legiuitorul stabilind chiar interpretarea dubiilor în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului. Chiar în cazul aprecierii probelor, orice informație, în baza căreia se pot trage două sau mai multe concluzii opuse (în sensul apărării sau acuzării) despre aceeași circumstanță, arată imposibilitatea punerii acesteia la baza unei sentințe de condamnare.

Afirmația invocată de procuror, precum că probele acumulate la etapa urmăririi penale și în instanța de fond dovedesc faptul comiterii de către Bortă Natalia a infracțiunii de care a fost învinuită, aceasta nu poate fi reținută în favoarea apelantului, deoarece probele administrate de către organul de urmărire penală și susținute de acuzatorul de stat, puse la dispoziția instanței judecătorești, nu dau temei la o stabilire sigură, incontestabilă și fără echivoc a vinovăției Nataliei Bortă în săvârșirea infracțiunii incriminate.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs de către procuror, care invocând prevederile art. 427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului a invocat că:

- la adoptarea soluției de menținere a sentinței de achitare, instanța de apel a ignorat probele acuzării, bazându-se pe afirmațiile inculpatei, neluându-se în considerație declarațiile martorului;

- prima sancționare conform art. 318 Cod contravențional și a doua conform art. 320 Cod penal se referă la perioade distincte, între care nu există suprapunere, chiar dacă inerția persoanei sancționate față de executarea hotărârii judecătorești era aceeași înainte, pe parcursul și între cele două perioade și deoarece debitorul nu s-a obstinat să nu execute hotărârea judecătorească devenită executorie după prima sa sancționare contravențională, cea de-a doua sancționare penală se întemeiază pe refuzul repetat, însă totuși distinct, de a se conforma legii.

6. Judecând recursul ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal lărgit consideră că recursul urmează a fi admis conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, potrivit cărora *judecând recursul, instanța de recurs este în drept să îl admită, să dispună rejudecarea de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.*

Prin urmare, instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci când se constată comiterea unei erori de drept, care a dus la adoptarea unei hotărâri ilegale, totodată verificând dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Colegiul penal lărgit a statuat asupra admitterii recursului declarat de procuror și casării totale a deciziei instanței de apel, cu trimiterea cauzei la rejudecare, reieșind din următoarele considerente de fapt și de drept prezente în cauză.

Potrivit argumentelor invocate de recurent, ultimul formulează critici împotriva deciziei instanței de apel, în particular referindu-se la eroarea prescrisă în pct. 6) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală și anume, *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.*

Având în vedere esența erorilor invocate de recurent și constatând că instanța de apel a interpretat eronat prevederile legale și cele jurisprudențiale la rejudecarea cauzei penale și la adoptarea soluției sale, Colegiul se va expune asupra erorilor admise.

Apelul este o cale de atac sub aspect de fapt și de drept, întrucât odată exercitat produce un efect devolutiv complet în sensul că provoacă un control integral atât în fapt, cât și în drept în privința persoanelor care l-au declarat.

Potrivit practicii cu privire la judecarea cauzelor penale în ordine de apel și conform art. 414 Cod de procedură penală, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat ori trebuia să se pronunțe prima instanță și care, prin apel, se transmit instanței de apel sunt următoarele: dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvârșită ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și, dacă da, în ce împrejurări a fost comisă, în ce constă participația, contribuția materială a fiecărui participant, dacă există circumstanțe atenuante și agravante, dacă probele corect au fost apreciate, dacă toate în ansamblu au fost apreciate de prima instanță prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

În ce privește chestiunile de drept pe care le poate soluționa instanța de apel, acestea sunt: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual sau penal, au fost corect aplicate.

În cazul în care se constată încălcări ale prevederilor legale referitoare la chestiunile menționate, hotărârea instanței de apel urmează a fi desființată, cu trimiterea cauzei la rejudecare, dacă eroarea constatată nu poate fi corectată de instanța de recurs.

Statuând asupra principiului respectării normelor de drept menționate, Colegiul penal lărgit constată că instanța de apel la adoptarea soluției expuse pe larg în pct. 4.1. al prezentei decizii, nu a respectat întocmai prevederile legale enunțate supra, interpretându-le eronat.

Instanța de recurs consideră că soluția instanței de apel privind menținerea achitării inculpatei pe art. 320 alin. (1) Cod penal este prematură și afectată de eroarea de drept prescrisă în pct. 6) alin. (1) din art. 427 Cod de procedură penală și anume că *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și motivarea soluției contrazice dispozitivului hotărârii.*

Astfel, Colegiul penal constată că, conform hotărârii Judecătorei Rîșcani din 21.02.2011 și hotărârii suplimentare din 31.07.2012, s-a dispus încasarea de la Bortă Natalia în beneficiul asociației de economii și împrumut AEÎ "Prut-Varatic" datoria în sumă de 132000 lei și cheltuielile de judecată în sumă de 3960 lei, fapt confirmat prin titlul executoriu nr. 2-134/11, intrat în vigoare la 06.09.2012 (f.d. 10), iar la data de 12.03.2013 de către executorul judecătoresc Gurițanu Viorica a fost intentată procedura pentru executare a titlului executoriu nominalizat, cu acordarea termenului benevol de 15 zile pentru achitarea datoriei și reieșind din faptul că, această condiție nu a fost executată de către debitor, prin decizia Judecătorei Rîșcani din 12.07.2016, Bortă Natalia a fost recunoscută vinovată în comiterea contravenției prevăzute de art. 318 alin. (1) Cod contravențional și aplicată sancțiune contravențională sub formă de amendă în mărime de 1000 lei (f.d.19).

Ulterior, potrivit ordonanței de punere sub învinuire din 20.12.2016 și rechizitoriului Bortă Natalia a fost învinuită în baza art.320 alin.(1) Cod penal, fiind acuzată de neexecutarea intenționată a hotărârii instanței de judecată, după aplicarea sancțiunii contravenționale.

Prin sentința instanței de fond, Bortă Natalia a fost achitată de sub învinuirea de comitere a infracțiunii prevăzute de art.320 alin.(1) Cod penal, pe motiv că fapta acesteia nu întrunește elementele infracțiunii, soluție care a fost menținută prin decizia instanței de apel supusă casării, motivându-se că *în urma cercetării suplimentare nu s-a confirmat vinovăția inculpatei.*

Respectiv, Colegiul penal reține că, întra-adevăr vinovăția face parte componentă din elementele infracțiunii prevăzute la art. 320 Cod penal și anume, reprezintă *latura subiectivă* care se caracterizează prin intenție directă, însă, odată ce instanța de judecată constată că acest element important lipsește din acțiunile unui infractor, urmează să-și argumenteze poziția punând la bază motive întemeiate, iar decizia trebuie să cuprindă analiza probelor pe care s-a bazat instanța respectivă, să indice din ce motive ele urmează a fi admise ori respinse ca probe, nu doar limitându-se la o descriere teoretică.

La fel, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor din dosar și poate administra, la cererea părților, orice probe noi pe care le consideră necesare, fiind obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Ținând cont de cele menționate și reieșind din motivarea hotărârii recurate, se reține că instanța de apel s-a limitat doar la descrierea probelor administrate la cauza penală și în instanța de fond, fără a le supune aprecierii cu o argumentare detaliată și a le acorda un suport motivat.

Concluziile instanței contravin prevederilor art.101 alin.(1) Cod de procedură penală, deoarece probele enunțate nu au primit o apreciere la justa lor valoare, iar concluziile făcute de instanța de apel sunt premature și în acest caz, Colegiul penal menționează că, instanța urma nu numai de a reda declarațiile participanților la proces, dar și de a expune esența acestora, și legătura lor cu conținutul altor probe, care în ansamblu confirmă sau infirmă o circumstanță pe cauză sau intenția de neexecutare a hotărârii judecătorești.

La o nouă judecare instanța de apel urmează să ia în considerație cele menționate și să se expună, inclusiv asupra contradicției precum că Bortă Natalia intenționat nu a executat hotărârea Judecătoriei Râșcani din 06.09.2012, cu toate că în titlul executoriu și în încheierea privind intentarea procedurii de executare sunt reflectate alte date și în urma aprecierii din punct de vedere al pertinentei, concludenței și veridictății al fiecărei probe în parte, să adopte o hotărâre motivată.

Colegiul precizează că, deși instanța de apel menține soluția de achitare a primei instanțe, pe motiv că în acțiunile inculpatei lipsesc elementele constitutive a infracțiunii incriminate, în cea de-a doua parte a descriptivului constată că: *"... în fapta infracțională incriminată lui Bortă Natalia prin ordonanața de învinuire și prin rechizitoriu, nu se indică perioada concretă de neexecutare a hotărârii judecătorești, diferită de împrejurările constatate în cadrul procesului contravențional, finalizată prin adoptarea deciziei de sancționare a inculpatei cu amendă, pe care ultima a achitat-o"* și că, *"după aplicarea primei sancțiunii din 12.07.2016 în baza art.318 alin.(1) Cod contravențional, în privința lui*

Bortă Natalia nu a fost consemnat un nou termen pentru executarea obligației, astfel încât, la expirarea acestui nou termen, ultima să poată fi din nou trasă la răspundere”.

Cele descrise denotă că, de fapt instanța de apel se contrazice în motivarea sa și pune la baza soluției două temeuri din cele cinci de achitare prevăzute la art. 390 alin. (1) Cod de procedură penală, pe când o sentință de achitare se adoptă dacă se constată prezența doar a unui singur temeiu.

Un alt aspect important asupra căruia Colegiul lărgit atrage atenția, este faptul că, instanța de apel prematur a ajuns la concluzia că, după aplicarea primei sancțiuni contravenționale inculpatei, nu a fost consemnat un nou termen pentru executarea obligației, astfel încât, la expirarea acestui nou termen, ultima să poată fi trasă la răspundere penală, deoarece conform rechizitoriului, inculpata se învinuiește că: *„fiind sancționată prin decizia Judecătorei Rîșcani din 12.07.2016 pentru săvârșirea contravenției prevăzute de art. 318 alin. (1) Cod contravențional - neexecutarea intenționată a hotărârii instanței de judecată, la amendă în mărime de 50 unități convenționale, intenționat nu a executat hotărârea Judecătorei Rîșcani din 06.09.2012, prin care este obligată să achite în beneficiul AEI ”Prut Varatic”, datoria în sumă de 132000 lei și cheltuielile de judecată în sumă de 3960 lei”.*

Or, potrivit jurisprudenței relevante naționale, prima sancționare conform prevederilor art. 318 Cod contravențional și a doua conform prevederilor art. 320 Cod penal se referă la perioade distincte, între care nu există suprapunere și deoarece debitorul s-a obstinat să nu execute hotărârea judecătorească devenită executorie după prima sa sancționare contravențională, cea de-a doua sancționare penală se întemeiază pe refuzul său repetat, însă totuși distinct, de a se conforma legii. Sancționarea repetată pentru neexecutarea unei obligații legale nu este incompatibilă cu principiul *non bis in idem*, dacă se face distincție între cele două perioade de referință, prin specificarea clară a limitelor temporale respective

Prin urmare, reieșind din cele descrise și din consecutivitatea circumstanțelor invocate în rechizitoriu se atestă clar refuzul repetat intenționat al inculpatei de neexecutare a hotărârii Judecătorei Rîșcani din 06.09.2012, după data de 12.07.2016 – dată când a fost sancționată în baza art. 318 alin. (1) Cod Contravențional.

Astfel, împrejurările enunțate relevă, în mod evident, că instanța de apel nu a judecat fondul cauzei în conformitate cu rigorile prevăzute de lege și a adoptat o hotărâre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazicând dispozitivul hotărârii pronunțate și în consecință, se impune concluzia că instanța de apel, judecând cauza, a analizat superficial circumstanțele de fapt și de drept ale acesteia și nu a pătruns în esență, formulând niște concluzii contradictorii, generale și neîntemeiate cu privire la menținerea soluției de achitare a instanței de fond.

Colegiul penal lărgit statuează că, erorile admise nu pot fi înlăturate de către instanța de recurs în prezenta procedură, deoarece instanța de recurs nu este abilitată cu atribuții de a judeca cauza pe fond, substituind instanța care a judecat apelul cu încălcarea prevederilor

legii penale și procesual - penale. Încălțările punctate în prezenta decizie determină incontestabil Colegiul penal lărgit să concluzioneze asupra necesității de a casa total decizia instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță în alt complet de judecată

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă și de prevederile art. 436 Cod de procedură penală care se referă la procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe la modul cuvenit și în strictă conformitate cu rigorile legii procesual-penale asupra tuturor motivelor invocate în apel, să verifice și să aprecieze profund probele administrate și examinate în instanță în strictă conformitate cu cerințele legii, să le dea apreciere cuvenită cu argumentarea admisibilității sau inadmisibilității fiecărei probe examinate, să elucideze faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei, să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate, să analizeze la modul cuvenit prezența sau lipsa vinovăției inculpatei în comiterea infracțiunii imputate, ținând cont de motivele invocate în apel și dispozițiile expuse la pct. 7 a prezentei decizii și ca urmare să pronunțe o hotărâre întemeiată.

7. În conformitate cu prevederile art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DE C I D E :

Admite recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Valeriu Dubăsari, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 16 mai 2018, în cauza penală în privința lui Bortă Natalia și dispune rejudecarea cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată.

Decizia pronunțată integral la 20 noiembrie 2018.

Președinte

Elena Covalenco

Judecători

Liliana Catan

Iurie Diaconu

Ion Guzun

Iurie Bejenaru